

Климент Охридски
Наставления за празници

Наставления за празници от Климент, епископ славянски, когато искаме да кажем поучение пред хората в деня на свети апостол, мъченик или пък светец

Господи благослови!

Да знаете, братя, че днес е празникът на свети (кажи му името). И трябва да се съберете в черква на молитва, както е речено в светото евангелие: „Гдето са двама или трима събрани в мое име, там съм и аз посред тях“ (Мат., гл. 18, ст. 20). Тук, братя, посред молещите се е сам господ според неговото обещание. Затова подобава да идваме в светата църква с чисто сърце, без гняв и без злоба да му се молим, просейки преди всичко очищение от всякакви грехове. Защото е казано: колкото пъти го помолите в молитвите си с вяра, ще получите (Мат., гл. 21, ст. 22). А кога се молите, не говорете излишно като езичниците (Мат., гл. 6, ст. 7). Празнословие е, когато искате от бога богатство или почест, или победа над врага, или пък нещо друго земно. Но търсете преди всичко царството небесно и неговата правда и всичко това ще ви се даде (Мат., гл. 6, ст. 33). Защото вашият небесен отец знае какво ви е необходимо от всичко това (Мат., гл. 6, ст. 32). А кога празнуване светите празници, трябва да постъпваме така: най-напред да се уподобим на тяхната чистота, на добрия им живот и вернослужене (?). Угодна пък е богу молитвата тогава, когато нелицемерно празнуваме празниците, а не както правят чревоугодниците, които разчитат да получат похвала заради трапезата. Обаче да последваме светите им дела. Винаги да пазим своята душа чиста и сърцето си свято. Защото бог иска такива празници: когато приемаме странници, когато нахранваме гладните, когато обличаме голите, когато посещаваме затворниците с милостиня, когато даваме някаква помощ на бедните и болните, когато помагаме по някакъв начин на обидените, когато се почитаме един друг със смирение и не с лицемерие, а с истинска любов. Тогава и бог ще ни рече: „Да бъде според вярата ви.“ И нашите молби тогава ще бъдат приети; милостинята, придружена с молитва, също ще бъде чута и приета. Такива жертви, казва апостол Павел, са богоугодни. А пророкът за това казва: „Жертвата за бога духът съкрушен, а съкрушеното и смиреното сърце бог няма да презре“ (Пс., гл. 50, ст. 50, ст. 19). И пак рече Господ: „Милост искам, а не жертва.“

Слушайки, братя, всички тези неща, да напишем на нашето сърце, че трябва винаги да се поучаваме от тях и да почитаме празниците в

чест на Божиите угодници. Защото тям даде Бог власт на небето и на земята да прощават греховете; защото чрез тях Той дава изцеление и на почитащите Го достойно. А чествайки живота и страданията им достойно, да се издигнем и сами, като извършим добър подвиг и запазим правата вяра. Да пребиваваме винаги в Божиите заповеди и да се поучаваме от тях, да отдаваме в Божиата църква нужната слава, да молим за опрощение на греховете, да стоим със страх и да се въздържаеме не само от празнословие, но и като прогоним злите помисли от сърцата си, да вникнем в четенията и песнопенията. С чисти устни да славим непрестанно пресветата Троица: Отца и Сина и Светия Дух сега, всякога и във вечните векове.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11545>]